

Ketlin Priilinn

Evelini[★] elu

PILDID JOONISTANUD
Elina Sildre

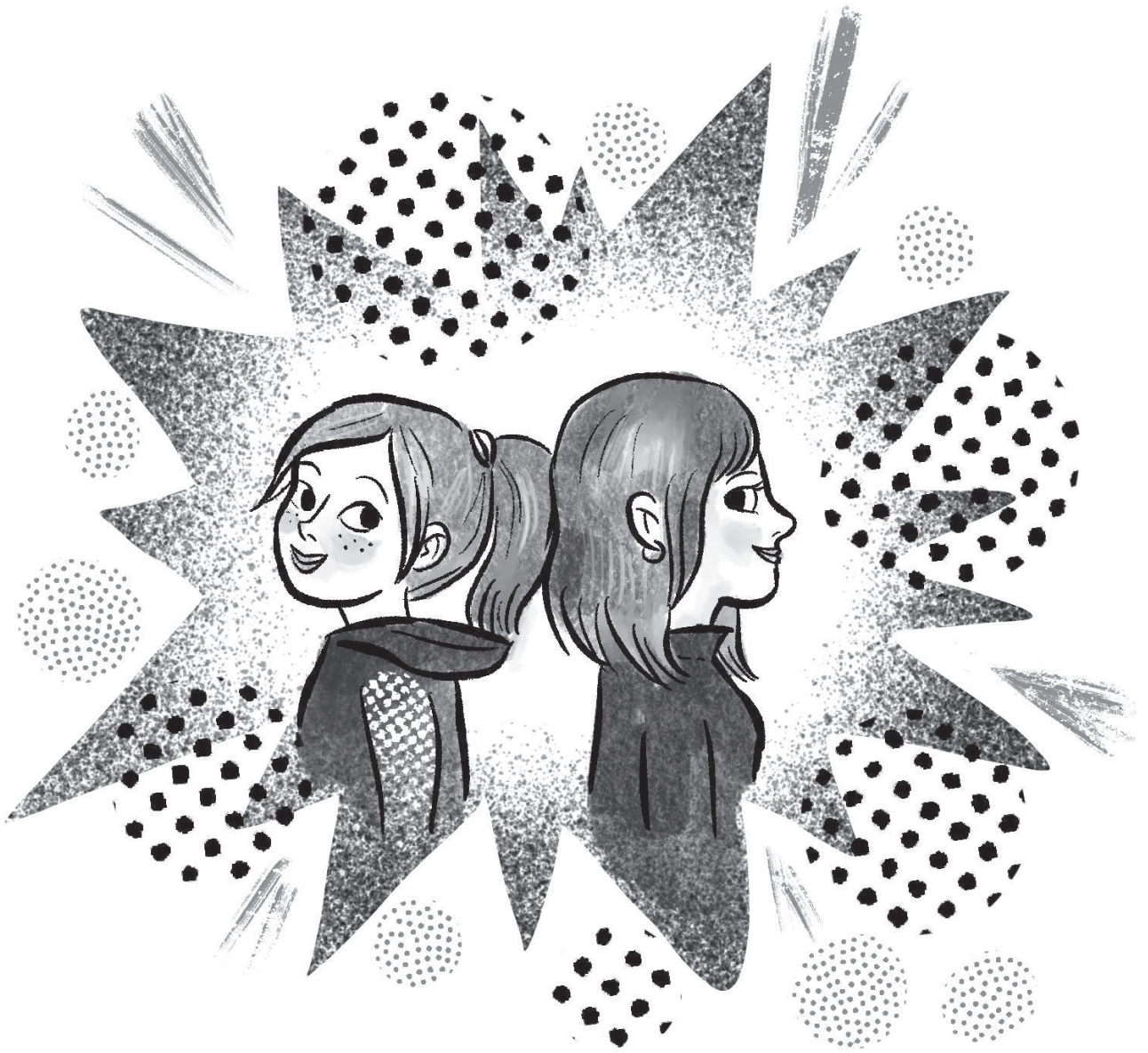
Sisukord

Evelin ja popstaari õde

- 9 Sünnipäevakink
- 19 Kontsert
- 27 Solvumine
- 38 Fassaad
- 51 Salaplaanid
- 60 Me anname endast parima, aga ...
- 73 Kõik on vussis
- 82 Luuramine
- 92 Kristjan tuleb külla
- 103 Saab ka nii

Evelin on lapsehoidja

- 115 Jälle oleks vaja tööle minna
- 124 Tondid ja kummitused
- 135 Arusaamatu lugu
- 142 Isa on nukker
- 149 Saan Lilliga sõbraks
- 158 Raamatuklubi annab mõtte
- 166 Juhtum Lilli kooliõuel
- 175 Taldriku keerutamine
- 183 Sinine ruigav merisiga
- 190 Ja see oli hoopis nii

Evelin
ja popstaari
õde

Sünnipäevakink

Kolmeteistkümnendaks sünnipäevaks kinkis vanem vend Kristjan mulle kontserdipiletid. Mul oli muidugi hea meel – tore ju kontserdile minna. Esimest korda pidid laval koos esinema kaks kuulsat noort lauljat, õed Kristella ja Estella Poom. Kristella sai tuntuks ühel noorte lauljate konkursil ja ta on hullult populaarne, koolis fännavad teda nii minu klassi tüdrukud kui ka paljud vanemad ja nooremadki. Ta on väga ilus ja laulab hästi. Mulle tema laulud meeldivad, aga ma ei ole kunagi olnud nii suures vaimustuses kui näiteks minu

pinginaaber Emily. Ta on terve toa Kristella plakateid täis kleepinud ja muudkui ümised tema laule. Isegi oma riided valib ta viimasel ajal Kristella järgi: mustad teksapüksid, tume teksajakk ja erksavärviline särk selle all.

Kristella on 19-aastane, tema noorem õde Estella sai aga alles 15. Estella on õega kaasas käinud paljude ajakirjade intervjuudel ja sellest, et ka tema laulab, on olnud palju juttu. Ühes jutusaates esinesid nad koos. Vaatajad olid sellest nii vaimustuses, et lõpuks otsustatigi välja kuulutada kahe õe kontsert. Seesama, kuhu mina nüüd minemas olin.

Otsustasin, et võtan kontserdile kaasa Emily. Kujutasin ette, kui tore on minna pärast suvevaheaega kooli ja oma pinginaabrile rõõmu valmistada! Mul oli hea meel ka tema, mitte ainult iseenda pärast. Kodus oli küll sõda, et valisin kaaslaseks just Emily, sest minust kaks aastat noorem õde Britta oleks tahtnud kangesti ise tulla – ta oli väga nõrdinud. Mina aga ütlesin, et see poleks õiglane: tema pole nii suur Kristella ja Estella fänn nagu Emily. Seda muidugi õele ütleva ei hakanud, et temaga koos minna ei oleks pooltki nii lõbus kui pinginaabriga. Britta kipub hädaldama ja virisema: küll on tal külm, siis kõht tühi ja jalad väsivad ära ... Noh, pidevalt sada häda. Pealegi on ta hirmus solvuja. Kui ütled talle, et ära vingu, siis võib ta pool päeva tige olla. Nii et ei, tänan väga.

Ja ega Britta ei olnud ainuke, kes teist piletit endale nõudis. Ka mu teine noorem õde Camilla lunis, et tahab kontserdile tulla. Õnneks aitasid ema ja isa talle mõistuse pähe panna ning selgitasid, et viieaastased õhtustel kontsertidel ei käi. Ta jõuab selliseid asju teha mõne aasta pärast.

Vennad õnneks manguma ei hakanud. Erki on seitsmeaastane ja peab sedasorti muusikat tobedaks. Oma lemmikuid tal ei ole, muusika ei huvita teda eriti. Selle asemel vaimustub Erki igasugustest arvutitest ja telefonidest. Kristjan tõi talle kunagi oma sõbra vana telefoni, enda omad on ta kõik ära andnud, ühe mulle ja teise Brittale. Ema on olnud sunnitud seda mitu korda peitu panema, sest Erki istuks muidu iga vaba hetke ainult telefonis.

Kõige väiksem vend Marek on alles kolmene. Teda ei huvita kontserdid ega telefonid, kuigi multikaid vaatab ta vahel telekast ikka. Tema lemmiktegevus on ema küljes rippumine, ta tahab, et nad teeksid kõike koos. Nii nad siis keedavadki üheskoos suppi, pesevad põrandaid ja mängivad Mareki autodega. Ema ütleb küll, et see on väga väsitav, aga et õnneks pole keegi emmekaks jäänud. Pigem kasvavad lapsed tema arvates liiga kiiresti suureks. Kui ta nii ütleb, siis ta peab silmas Kristjanit, kes on juba 22-aastane ning ise isa: Kristjani ja tema elukaaslase poeg Reimo on aasta ja mõni kuu peale. Muidugi peab ema silmas ka mu 17-aastast õde Delisat, kellel on väike tütar Marissa – meie pere beebi. Marissa on kolme-kuune ja hirmus kisakõri.

Nii et õdedest-vendadest ja muudest väikestest sugulastest mul puudust ei ole. Meie kodus on kitsas ja alati kole palju lärmi, aga samas ei ole meil kunagi igav. Elame kahetoalises korteris ja paljud on imestanud, mismoodi siia nii paljukesi ära mahume. Aga näed, mahume, ja saame päris hästi hakka-ma. Delisa elas vahepeal oma poisi Markuse juures, aga ta ei saanud tema emaga eriti hästi läbi, seega kolis koos Marissaga koju tagasi. Nad tahtsid hakata Markusega koos elama ja

plaanisid korterit üürida, aga sobivat korterit ja raha ei olnud, seega mõtlesid nad elada Markuse kodus. Seal aga Delisale ei meeldinud.

Marissa pärast on vanematel ja Delisal olnud palju tülisid. Ema meelest ei saa Delisa aru, et laps pole mänguasi ning et isa ja ema ei saa hakata täiskohaga lapsehoidjaks, samuti ei ole Delisal aega beebiga tegeleda. Vanemad teevad niigi kõik selleks, et Delisa saaks keskkooli ära lõpetada. Alguses pidi beebiga aitama Markuse vanaema, aga paar kuud enne Marissa sündi sai ta insuldi ning nüüd on tal tegemist, et endagagi hakkama saada: ta käib taastusravis ja liigub vaevaliselt. Markuse ema aitab teda päris palju.

Ema ja isa on seadnud oma töögraafikut viimasel ajal niimoodi, et keegi saaks beebiga olla siis, kui Delisa on koolis. Ta käib õhtukeskkoolis, kus tunnid toimuvad alles päeva teises pooles, ja seepärast on lihtsam lapsehoidu sättida. Õele aga ei istu, et pärast kooli ei saa ta alati minna sõbrannadega kinno, kohvikusse või kellelegi külla, vaid peab tulema koju Marissat kantseldama. Ta on titast küll suures vaimustuses, musitab ja kallistab teda kogu aeg, aga ta ei kannata seda, kui beebi hakkab nutma – siis sokutab ta Marissa kiiresti ema kätte.

Esimesel koolipäeval, kui meil oli aktus, ei rääkinud ma Emilyle kontserdist midagi. Tahtsin teha sellest üllatuse, millest räägin järgmisel päeval, kui kool päriselt pihta hakkab. Kuidagiviisi kannatasin esimese septembri ära, ehkki oleksin tahtnud juba ammu piletite kohta hõisata. Oleksin ehk suvelgi rääkinud, kuid Emily oli enamasti maal, ja ega me enne kooli algust väga ei kohtunudki.